

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010009
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

F. Z.,

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom Z. S., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov v inej veci, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/3/2020 zo dňa 08.07.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. Z. pri nezmenenom výroku o vine odsudzuje podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s použitím §§ 37 písm. h), m), 38 ods. 5, 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, 41 ods. 2 a 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne rušia výroky:

- o súhrnnom treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/138/2019 zo dňa 22.01.2020, právoplatným dňa 24.01.2020 a o zrušení výroku o treste v skoršom rozsudku,
 - o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2019 zo dňa 16.12.2019, právoplatným dňa 16.12.2019, a
 - o upustení od uloženia súhrnného trestu v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/53/2020 zo dňa 15.06.2020, právoplatného dňa 14.07.2020,
- ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Výrok o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostáva týmto zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný F. Z. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, pretože

1/ dňa 02.02.2019 v čase asi o 12:00 hod. v Partizánskom v predajni Billa, na ulici Nitrianska cesta odcudzil 2 ks 50 ml krémov zn. Nivea, v hodnote 11,69 €/ks a to tak, že v predajni pristúpil k regálu s kozmetikou, kde uvedené krémy vzal z regálu, vložil si ich do vreciek svojej bundy a následne prešiel cez pokladničnú zónu smerom von z predajne, bez zaplatenia odcudzeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Billa, s.r.o., so sídlom Bratislava, škodu vo výške 23,38 €, a skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 02.10.2018 Obvodným oddelením PZ Bánovce nad Bebravou postihnutý blokovo pokutou v sume 30 €, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste XXXXXXXX, za spáchanie drobnej krádeže - priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a skutok spáchal, hoci bol dňa 26.04.2017 rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/52/2016, právoplatným dňa 12.05.2017 odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona,

2/ dňa 23.03.2019 v čase asi od 19:30 hod. do 20:00 hod. v Partizánskom v predajni Billa, na ulici Nitrianska cesta odcudzil 5 ks 50 ml krémov zn. Nivea, v celkovej hodnote 58,45 €, a to tak, že prišiel k regálu s kozmetikou, uvedené krémy zobral z regálu, vložil si ich do vreciek bundy ako aj pod bundu a následne prešiel cez pokladničnú zónu smerom von z predajne, bez zaplatenia odcudzeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Billa, s.r.o., so sídlom Bratislava, škodu vo výške 58,45 €, a skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 02.10.2018 Obvodným oddelením PZ Bánovce nad Bebravou postihnutý blokovo pokutou v sume 30 €, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste XXXXXXXX, za spáchanie drobnej krádeže - priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a skutok spáchal, hoci bol dňa 26.04.2017 rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/52/2016, právoplatným dňa 12.05.2017 odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Podľa § 44 Tr. zák. súd prvého stupňa u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, keď pokladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/138/2019 zo dňa 22.01.2020, právoplatným dňa 24.01.2020, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2019 zo dňa 16.12.2019, právoplatného dňa 16.12.2019, ako aj ďalších rozhodnutí naň obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19/A, IČO: 31347037, škodu vo výške 81,83 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 44 Tr. zák., nakoľko trest, ku ktorému upustil od uloženia súhrnného trestu, bol obžalovanému uložený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V danom prípade bol obžalovaný odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. (pozn.: v znení účinnom od 01.08.2019), kde je zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody práve vo výmere 3 roky, i keď za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorý mal byť vtedy tiež aplikovaný, mu hrozil minimálny trest odňatia slobody od 6 rokov a 6 mesiacov. Takto uložený trest - výrazne pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak nemožno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti i nápravu obžalovaného. Poukázal tiež na to, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. (pozn.: v znení účinnom do 31.07.2019) rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/170/2016 zo dňa 11.01.2017, pričom mu bol tiež trest znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Je tak evidentné, že táto skutočnosť nemala vplyv na jeho prevýchovu, keď sa po vykonaní tohto trestu opätovne dopustil a bol odsúdený za ďalšie úmyselné trestné činy. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 38 ods. 7, 36 písm. l) a 37 písm. h), m) Tr. zák. súhrnný

trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/138/2019 zo dňa 22.01.2020, právoplatného dňa 24.01.2020, ako aj výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2019 zo dňa 16.12.2019, právoplatného dňa 16.12.2019.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrval prítomný prokurátor krajskej prokuratúry na písomnom návrhu podriadeného prokurátora. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Dodal, že skorší trest je pre neho dostačujúci, trestnú činnosť ľutuje a prokurátorom navrhovaný trest považuje za neprimerane prísny.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytykaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania obidvoch skutkov uvedených v obžalobe, ktoré boli právne kvalifikované ako jeden pokračovací trestný čin.

Podstatou odvolania prokurátora bolo to, že obžalovanému skôr uložený súhrnný trest výrazne pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby nemožno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti ani na jeho nápravu.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd zistil, že po vyhlásení napadnutého rozsudku bol obžalovaný právoplatne odsúdený v ďalšej trestnej veci. Dňa 14.07.2020 totiž nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/53/2020 zo dňa 15.06.2020, ktorým bol uznaný vinným z (úmyselného) prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. (o predmetný trestný rozkaz preto odvolací súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí). V tejto trestnej veci bolo rovnako upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., nakoľko súd považoval skorší trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/138/2019 zo dňa 22.01.2020, na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný.

Odvolací súd potom zistil, že všetky trestné činy v konaniach vedených na Okresnom súde Partizánske v prejednávanej trestnej veci a v ďalšej veci pod sp. zn. 2T/96/2019, ako aj v trestných veciach Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/138/2019 a 3T/53/2020 boli v súbehu, nakoľko sa ich obžalovaný dopustil pred vyhlásením v poradí prvého odsudzujúceho rozsudku z nich, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2019 (ktorý bol vyhlásený dňa 16.12.2019).

Z tohto dôvodu prichádzalo u obžalovaného do úvahy uloženie súhrnného trestu za všetky tieto trestné činy, t.j. mal mu byť ukladaný jeden súhrnný trest spolu za 8 skutkov, ktoré boli kvalifikované ako 5 trestných činov (4 prečiny a 1 zločin), z toho 3-krát išlo o trestný čin krádeže.

Je potrebné prisvedčiť aj odvolacej námietke prokurátora v tom, že doterajšia trestná minulosť a najmä uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody zatiaľ nevedli k náprave obžalovaného. Obžalovaný sa totiž po vykonaní posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody (ktorý vykonal dňa 17.01.2018) opäť dopustil ďalších úmyselných trestných činov v hore uvedených trestných veciach. Obžalovaný je zároveň aj špeciálnym recidivistom, keď z jeho doterajších 15 odsúdení bolo až 13 odsúdení pre trestný čin krádeže.

Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z pohľadu priestupkovej minulosti obžalovaného, keď bol opakovane priestupkovo postihovaný aj po vykonaní posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo tiež svedčí o jeho nedisciplinovanosti a zjavnej neschopnosti viesť riadny život, odvolací súd

dospel k záveru o nesprávnom odvolaní napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým upustil u neho od súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák.

Ustanovenie Trestného zákona o upustení od súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. je tzv. „dobrodennie zákona“. Pri jeho aplikácii musí byť splnená podmienka, že skorší trest je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný. Z vyššie uvedeného pritom vyplýva, že táto podmienka v tomto prípade splnená nie je.

Odvolačný súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu a následne sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o uložení jedného súhrnného trestu spolu za všetkých 8 spáchaných skutkov, resp. 5 trestných činov, pričom takýmto trestom mohol byť jedine nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§§ 34 ods. 6 a 42 ods. 2 Tr. zák.), resp. súhrnný trest musel byť prísnejší ako trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov nepodmienečne.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatelia môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

V súlade s uvedeným preto odvolací súd „zohľadnil“ vyhlásenie obžalovaného o vine v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, nakoľko obžalovaný „odbremeniť“ prokurátora od dokazovania jeho viny na hlavnom pojednávaní. Takýto postup je v súlade aj so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016.

I keď v trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/138/2019 súd aplikoval po vyhlásení obžalovaného o vine zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré bolo odôvodnené jednak výškou spôsobenej škody, ale aj nepriaznivým vplyvom hroziaceho trestu na jeho rodinu, ak by nedošlo k jeho mimoriadnemu zníženiu, odvolací súd poukazuje na to, že počas pobytu obžalovaného na slobode po výkone posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody (konkrétne v období od júla 2018 do septembra 2019) si obžalovaný ani len čiastočne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa. Tento zistený poznatok nemohol odvolací súd vyhodnotiť v jeho prospech z pohľadu opätovnej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. aj v prejednávanej veci.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatelia v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Zohľadniť v otázke výmery trestu odvolací súd však musel skutočnosť, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, pričom pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Jeho aplikácia aj pre prejednávaný prípad vyplývala aj zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/138/2019 a ako už bolo uvedené vyššie aj vo vzťahu k nemu bolo potrebné ukladať súhrnný trest, pričom už tam bolo použité ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. o opätovnom

spáchaní zločinu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/170/2016 zo dňa 11.01.2017.

V otázke poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel odvolací súd tiež k záveru, že u obžalovaného nebola prítomná žiadna poľahčujúca okolnosť. V rámci skorších odsúdení mu bola síce opakovane priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa priznal k spáchaniu trestných činov a tieto aj úprimne oľutoval. Odvolací súd mu však túto poľahčujúcu okolnosť v prejednávanej veci nepriznal, pretože jeho „prejavenú“ ľútosť z pohľadu prechádzajúceho spôsobu jeho života a najmä jeho súdnej trestnosti vyhodnotil ako nie úprimnú.

U obžalovaného však odvolací súd zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený, avšak z dôvodu aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. nedošlo k úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody aj podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.

Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov bola od 3 do 10 rokov (podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019), pričom po úprave v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. sa trestná sadzba „upravila“ na 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Na základe vyššie uvedeného mohol byť obžalovanému s použitím ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam uložený nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 4 roky a 4 mesiace

Takýto trest považoval odvolací súd vzhľadom aj na okolnosti spáchaných trestných činov za primeraný, zákonný, spravodlivý a navyiac schopný splniť i svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Trest odňatia v slobody v takejto výmere zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život. Zároveň takýto trest vyjadruje aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je dané tým, že pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Iné jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody sa nejavilo odvolaciemu súdu ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu. Následne sám rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o uložení súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia skorších výrokov o trestoch uložených obžalovaného skoršími rozhodnutiami súdov, prípadne o zrušení skoršieho výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, a to za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného. Výrok o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostal týmto zrušením nedotknutý.

Do uloženého trestu odňatia slobody bude obžalovanému započítaný výkon väzby a trestu odňatia slobody v skorších jeho trestných veciach, na ktoré sa vzťahovalo uloženie súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.